

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Spolek pro seniory Mír Práče, z.s.**, sídlem Práče 197, zastoupený Mgr. Robertem Plickou, advokátem, sídlem Národní 58/32, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, sídlem Kolářská 451/13, Opava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2020, č. j. 8182/1.30/19-3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2021, č. j. 29 Ad 6/2020 - 106, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2020, č. j. 8182/1.30/19-3. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj (dále jen „inspektorát práce“), ze dne 1. 8. 2019, č. j. 10092/9.30/19-13, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, jehož se dopustil tím, že čtrnácti osobám umožnil výkon nelegální práce v České republice dle § 5 písm. e) bodu 1 zákona o zaměstnanosti, tedy závislé práce mimo pracovněprávní vztah, a to na pozici asistent péče. Za tento přestupek byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 900 000 Kč.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh odůvodnil tím, že je sdružením seniorů, jehož jediným příjmem jsou členské příspěvky. Za pomoci členských příspěvků hradí zejména nájemné za podnajímané prostory, které byly pronajímatelem upraveny, rekonstruovány a vybaveny movitým majetkem přímo pro stěžovatele. Dalšími výdaji stěžovatele jsou výdaje na nákup potravin (cca 15 000 Kč měsíčně), hygienických a zdravotnických potřeb, pronájem zdravotnických potřeb (cca 12 000 Kč měsíčně), dovoz hotových jídel (cca 47 000 Kč měsíčně) a aktuálně i ochranných pomůcek. Stěžovatel uvedl, že by se rovněž neobešel bez právních služeb zástupce, který mu je poskytuje *pro bono*. Dle stěžovatele nebude přiznání odkladného účinku v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaný odkázal na své vyjádření podané k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. V něm uvedl, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť by tím došlo

k popření hlavního účelu zřízení orgánů inspekce práce, k němuž bezesporu patří i ukládání správních trestů.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, a vysvětlení, v čem konkrétně tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Vedle výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu. K jeho unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50).

[8] Ve vztahu k podmínce existence újmy na straně stěžovatele Nejvyšší správní soud dále uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná; taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost, odkladný účinek mít nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015, bod [25]; a jemu předcházející usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56).

[9] Po posouzení stěžovatelova návrhu Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel v návrhu dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem netvrdí ani nedokládá, že by výkon rozhodnutí, kterým mu byla za spáchání přestupku spočívajícím v umožnění výkonu nelegální práce čtrnácti osobám uložena pokuta ve výši 900 000 Kč, pro něj znamenal takovou újmu, která by měla za následek ukončení činnosti a jeho likvidaci. V této souvislosti bylo nezbytné, aby stěžovatel především uvedl své aktuální majetkové poměry, tj. aktuální výsledek hospodaření, vyplývající z aktuálních účetních výkazů (sestavených na základě mezitímní účetní závěrky k datu

pokračování

31. 10. 2021), veškerý majetek (mimo věci nepatrné hodnoty), především výši aktivních zůstatků na bankovních účtech, výši peněžní hotovosti, veškeré pohledávky a závazky, včetně popisu a označení jejich povahy, výše a splatnosti. Současně bylo třeba uvedené skutečnosti doložit konkrétními listinnými důkazy, např. bankovními výpisy z účtů, již zmiňovanými aktuálními výkazy mezitímní účetní závěrky – rozvahou a výkazem zisku a ztráty, listinami dokládajícími pohledávky a závazky stěžovatele a jeho pravidelné příjmy a výdaje za aktuální období aj.

[10] Stěžovatelem předložený výkaz zisku a ztráty, sestavený k datu 31. 12. 2019, zjevně jeho aktuální poměry nedokládá. Stejně tak faktura za stravu s dovozem za období 4/2020 (s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30. 4. 2020) a faktura za nájem prostor za období 10/2018 (s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31. 10. 2018) nedokládají aktuální výši stěžovatelových výdajů a jeho aktuální majetkové poměry. Stěžovatel nedoložil ani další tvrzené výdaje (nákup a pronájem zdravotnických potřeb) a vůbec netvrdil a nedoložil výši dosahovaných příjmů (celkovou výši členských příspěvků, počet členů spolku, včetně výše členského příspěvku na jednotlivce). Bez těchto údajů lze jen stěží posoudit, zda pokuta uložená stěžovateli představuje natolik intenzivní a výjimečný zásah do jeho majetkových poměrů, který by odůvodňoval přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] V posuzované věci tedy stěžovatel nenaplnil základní podmínku pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, kterou je vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a ani Nejvyšší správní soud okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatele patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro které je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen, nezjistil. Z tohoto důvodu se již nezabýval naplněním další podmínky týkající se rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[12] Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu